Ce-ar fi făptura-mi fără Tine?

1

Cear fi făpturami fără Tine,
Mântuitorul meu slăvit?
Ceaş fi de nai fi Tu în mine
Cu harul Tău nemărginit?
Aş fi un bulgăre de gheaţă,
Un chip de humă fără viaţă,
O stâncănvăluităn ceaţă
Şio noapte fără dimineaţă.

Ce-ar fi făptura-mi fără Tine?

2

Aş fi un far fără lumină,
Pustie de nisipuri plină,
Cu vânturi fără de odihnă,
Cu şerpi şi scorpii cenvenină;
Aş fi o albie uscată
Pe undea fost un râu odată,
O frunză smulsă şi purtată
Fără de scop, prin lumea toată.

Ce-ar fi făptura-mi fără Tine?

3

Aşa aş fi, dar slavă Ţie!
Tumi eşti a vieţii bogăţie,
Comoara harurilor vie
Ce mă inundă pe vecie;
Eu naş şti azi cei strălucirea
Vieţiin mii şi mii de feţe
Şi naş fi cunoscut iubirea
Cunfiorări şi frumuseţe.

Ce-ar fi făptura-mi fără Tine?

4

De nai fi fost Tu, Bunătate,
Începătorule a toate,
Cu taineadânci şi minunate,
Ce totul vrea şi totul poate;
Tu mai suit în slăvi divine
Din locuntunecatei tine,
Isuse, sunt ce sunt prin Tine,
Şiacum, şin veacul care vine!

